

Julio Jara. Fer memòria del fet succeït, acordar-se, que no recordar, em resulta teatral, tant com l'art en la seua obstinació d'estetitzar la vida, teatralitzar la política. Memòries i altres relats construeixen una vida ordenada. Execucions lletrades (de la lletra, que no de la paraula), arguments per a la implantació de llocs comuns materialitzats en estàtues, pilars, columnes, que ens fan recordar la desobediència de la dona de Lot en girar el seu cap. En mirar arrere comptabilitzem l'experiència, idealitzem la vida. La perspectiva ens resumeix i delimita, ens utilitza; som eina, obediència a la història en detriment de la llegenda, com a únic i raonable coneixement per a una vertadera interpretació de la realitat. Però això sí que és un plató, la representació d'una pipa, l'epitafi de la vida, el mausoleu i com saltar-ho? Des del record cap a la vida, superant totes les perspectives, línies roges. Salt confiat que serem recollits, sense censura i judici, als braços de la santa dispersió, la qual cosa comunament diem desordre, fem, allò que no compta, que no té interès, les restes.

Recorde els meus fracassos, que els vaig intentar ordenar en un currículum publicat per a un taller del desmesurat; ara tornen a mi, repicant com a campanes a la part alta d'aquest campanar, cim del fem en el qual s'instal·la un jo de resistència. Perquè d'això es tracta quan intentem ordenar, acordar-se que no recordar, sistematitzar allò que es nega a ser ordenat, el fem.

El pobre desequilibra la memòria a través de l'escàndol dels seus fracassos, així com la mort entronitza la vida. L'art porta amb si el fracàs, el seu propi acabament, en intentar ordenar, girant el cap, per part de l'artista, el centelleig de llum que ha experimentat en la seua intimitat, donant lloc, irremeiablement, com ara mateix em ve al record, una rèplica infidel.

José Luis Ortiz Nuevo (Archidona, 1948). Escriptor, periodista i flamencòleg. Va cursar els seus estudis de Ciències Polítiques a Madrid, ciutat en la qual es va aficionar al món del flamenc. Per Enrique Morente va conèixer a importants cantaors com Pepe de la Matrona i Pericón de Cádiz, i a partir d'enregistraments amb aquests artistes van aparèixer dos llibres que donarien lloc a un nou gènere en la literatura flamenca, i a aquests dos van seguir altres diversos dedicats a altres punts, com a Tío Gregorio el Borríco, Tía Anica la Piriñaca o Enrique el Cojo. La seua activitat professional es troba molt vinculada amb el món flamenc de Sevilla, ja que l'any 1980 funda, juntament amb altres aficionats, la important mostra coneguda com a Bienal de Flamenco, de la qual va ser el seu director durant quinze anys.

Álvaro Ramírez Romero (El Puerto de Santa María, 1983) esborra el seu primer cognom per a homenatjar l'herència de la seua mare. Rebatejat Álvaro Romero, trasllada aquesta cerca identitària a la seua pròpia veu, iniciant un camí de ruptura amb la concepció tradicional del cant flamenc reconvertit en eina d'activisme.

Es forma a Sevilla a partir de l'escola clàssica flamenca amb la qual més tard trencarà, comença a col·laborar amb les principals penyes del territori andalús, com a solista i acompanyant a figures del panorama flamenc. En companyia d'ells, i en solitari, recorre la geografia espanyola i es presenta a Grècia, Alemanya, República Txeca, Anglaterra, Escòcia, Itàlia, Noruega, Rússia, Mèxic, el Canadà i el Japó.

De 2014 a 2019, treballa com a cantaor acompanyant en el Centro Andaluz de Danza. Fora dels tablaos ha col·laborat, en 2012, amb el col·lectiu FAAQ de Granada a partir de l'obra de José Val del Omar, al costat de bulos.net i Zemos98; en 2016 apareix en el

film NO, un conte flamenc de José Luis Tirado i és coautor de la banda sonora. Implicat en l'activisme queer, ha participat en la performance Animals (Teatro de la Maestranza, 2018, i Teatro Fernán Gómez, 2019) al costat de Cristina Hall; o en Pensaor, de Fernando López Parra. En 2018 és convidat per Angélica Liddell a participar en la creació d'Una costella sobre la taula: mare, interpretant diversos estils de saetas. Actualment està involucrat al costat de Toni Martín en un projecte discogràfic a partir de música electrònica i textos de poetes homosexuals, entre ells, Pedro Lemebel.